

Interview in het AD met Peter Blok

Peter Blok: Als vrijgezel hangt je geluk niet van een ander af

SINGLE CAMPING De camping als therapeutisch vakantieoord. Tjitske Reidinga en Peter Blok spelen in het komische toneelstuk *Single Camping* alleenstaanden die op zoek gaan naar de zingeving van het vrijgezellenbestaan.

Arno Gelder 15-02-19, 08:00

□ Nederlanders behoren wereldwijd tot de fanatiekste kampeerders. In die zin is een (muzikaal) toneelstuk dat zich tegen het decor van een camping afspeelt een getrouwe afspiegeling van de vaderlandse volksaard. De kampeerplaats in *Single Camping* is evenwel geen modaal park, maar de pleisterplaats voor verse vrijgezellen op zoek naar de zingeving van hun nieuwe bestaan. Bovendien: in het stuk spelen Tjitske Reidinga en Peter Blok, acteurs met een bewezen puik gevoel voor komedie. Daarbij zijn met Rop Verheijen, Ilse Warringa (beiden *De Luizenmoeder*) en Elise Schaap (*De TV Kantine*) spelers gecast die eveneens raad weten met de ingrediënten van een 'zoetzure' comedy. „Er zijn er genoeg hoor, dergelijke therapeutische vakanties voor alleenstaanden”, zegt Peter Blok (58). „Net zo goed als je met singles kunt pottenbakken of aquarellen. Mensen willen uiteindelijk toch graag in gezelschap vakantie vieren.”

De deelnemers op de camping in zonnig Frankrijk worden bijgebracht zich als kersverse alleenstaande vooral geen slachtoffer te voelen. Wie de cursus succesrijk doorloopt, krijgt zelfs een heus certificaat. Blok: „Als single ben je niet de mislukte helft van een koppel, luidt het. Je geluk hangt niet van een ander af. Tegelijk is het zo dat de mens het in de regel als prettig ervaart om één liefde te vinden met wie je je leven deelt. Op de therapeutische camping is dus wel sprake van een spanningsveld.”

Maakbaarheid

Single Camping – geschreven en geregisseerd door Marije Gubbels, bekend van haar jeugdvoorstellingen *Sissi* en *Tijl Uilenspiegel* – belicht volgens Blok niet alleen het therapeutische verlot van de eigentijdse alleengaande met alle koddige en luchtige ontwikkelingen van dien. „Dit stuk raakt ook aan het hedendaagse verschijnsel over de maakbaarheid van het leven. We werken in onze 24-uurseconomie tegen de klippen op om nog meer geld te verdienen voor een betere yogaschool, waar we vervolgens moeten leren ontspannen om, zoals dat tegenwoordig heet, 'in het moment' te zijn. Nogal tegenstrijdig, lijkt me.”

Ook, vertelt Blok, vormen maatschappelijke modernismen in het stuk een dankbare bron van vermaak en relativering. „We leven in een samenleving waarin iemand die wij 'vriend' noemen op een knopje drukt om jouw Instagram-account te liken. En dat heet dan sociale media. Volgens mij is het tegendeel waar. Wil je ontspannen, dan download je een app waarop iemand fluistert dat je lekker moet zitten en dient te relaxen. Het is net als die gekte van die cursussen zelfbevestiging, waarbij je, net uit je bed, tegen de spiegel zegt dat 'je er mag zijn...' Raar, dat je jezelf tien keer moet laten weten dat je oké bent, voor je dag kunt beginnen.”

Blok speelt de rol van Menno, een arts met al drie exen op zijn conto en de reputatie van rokkenjager. „Dat vindt hij zelf overigens niet. Evenmin begrijpt Menno, hij zegt het letterlijk, 'waarom vrouwen in godsnaam weggaan bij een man als ik.'

Onvolkomenheden

Met een kunstenares (Reidinga) en een volkswrouw uit Den Haag (Schaap), die nog nooit op vakantie is geweest en 'relaties achter de rug heeft die bepaald niet bol stonden van het talent voor leven', geven zij zich over aan een therapeut (Warringa) en haar ex (Verheijen), die ook zo hun onvolkomenheden kennen. Die ex bevindt zich in een stevige identiteitscrisis. Hij heeft het – veel modieuzer kan het niet – te kwaad met de huidige hokjesgeest van de man-vrouwstereotypen. Blok: „Hij voelt zich meer, zoals hij het noemt, fluïde.” Blok is zelf geen liefhebber van kamperen. „Ik moet wel in een ruimte kunnen staan en geen limbo te hoeven dansen als ik mijn broek aantrek. En bij regen zit ik liever in een hotelletje dan in een klamme tent.”

Met zijn partner Reidinga was Blok eerder in de musical *In de ban van Broadway* (2016) te zien, een van de leukste producties van de afgelopen jaren. „Natuurlijk kennen wij elkaars humor. Tjitske is buitengewoon geestig, maar lijkt als acteur totaal niet op mij. Ik benader toneel veel academischer, sluit me op in het script, doorploeg het. Zij heeft dat niet. 'Jeetje, wat veel', zei ze toen ze het script kreeg. 'Nou, we zien wel.' Tjitske speelt veel meer op haar intuïtie.

„Wat we delen is dat komedie zo onverbiddelijk is. Mensen schieten spontaan in de lach om een goede grap. Je leunt niet achterover om die tot je te nemen en te interpreteren. Als je een mooie Griekse tragedie speelt, is het in de zaal doodstil. Maar je weet niet of ze ademloos luisteren of in slaap zijn gesukkeld. Komedie is wat dat betreft genadeloos.”